BUDAPEST, 1942. JÚLIUS 22. — II. ÉVFOLYAM 30. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

Ára 20 fillér

PÁNCÉLOSOK ELŐRE!

ARATNAK A

Az erős, munkás élet zaja, elevensége tölti be a magyar határokat s nagy, önkéntes mozgósításban a falvak népe arat s betakarítja a termést, — **a magyar kenyeret.** Talán még sohasem volt olyan fontos, olyan életbevágó a mezőgazdasági munka eredménye, mint ebben az esztendőben, amikor Európa s a világ óriás csataterein milliók harcolnak s a magyar nép színe-virága is a távoli harcmezőkön küzd népének és országának jövendő nyugalmáért. **Legyen áldott a magyar aratás s az anyaföld és a nehéz emberi munka termése tartson meg erősnek és acélosnak minden küzdő honvédet és minden magyar dolgozót!...**

Szakértelemmel nézi a gazda a kalászokat, évi munkájának eredményét s úgy érzi, — jobb is lehetett volna a termés...

Gabonából csavarnak kötelet a kévekötéshez...

Párosával hordják a kévéket a keresztekhez...

Keményen vágja a rendet a szabadságos honvéd...

Kévébe kötik a búzát...

MAGYAR FÖLDÖN

„Peng a kasza, mikor fenik . . .”

Arató koszorú . . . Ősi szokás szerint az első szálakból koszorút fonnak az aratók

A kökörsó hűsen tartja a vizet . . .

Vágják a rendet az aratók . . .

Ebéd és rövid pihenő a déli harangszó után

A keresztek között már szántják a tarlót. Ha tűz lenne, nem terjedhet tovább . . .

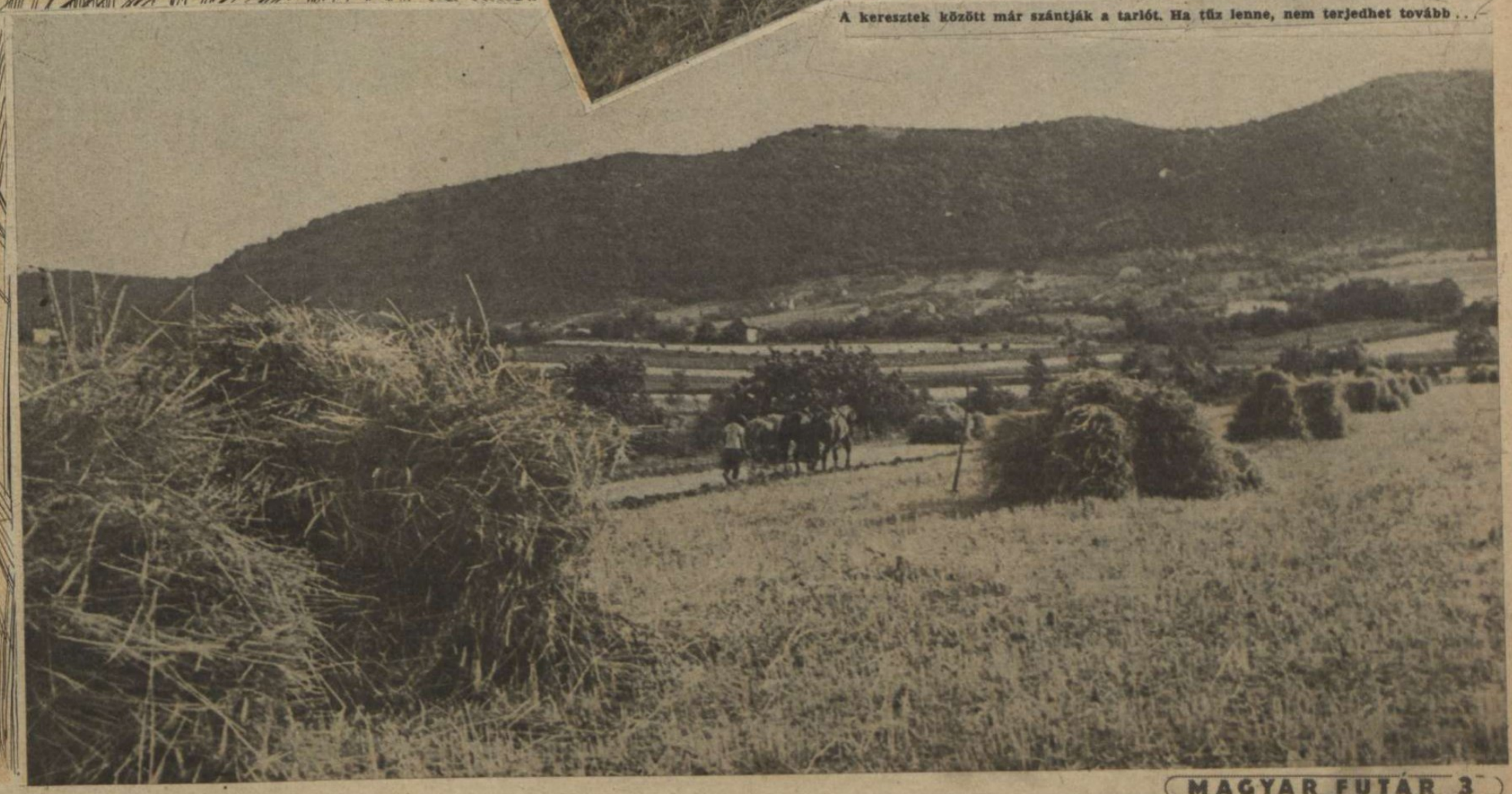

Honvédeink

Motoros hírvivő parancsot visz az előrenyomuló honvédeknek . . .

„Honvéd géppuskás század vonul át egy orosz falun. A bolsevisták kegyetlenkedései elől elmenekült lakosság velük együtt tér vissza otthonába . . .

Magyar harckocsik törnek a Don felé . . .

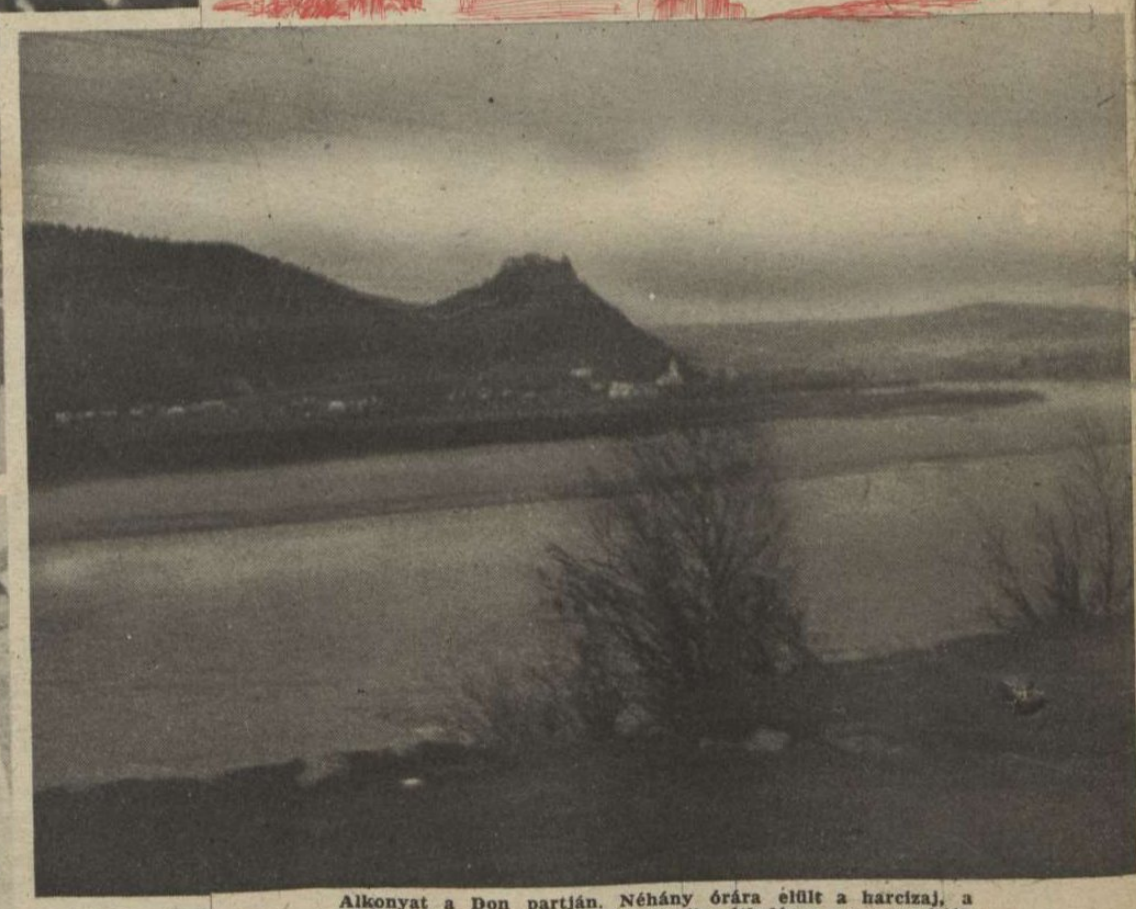

Alkonyat a Don partján. Néhány órára elült a harcizaj, a német csapatok és szövetségeseik átkelésre csoportosítják erőiket . . .

A csatát vesztett bolsevisták tehetetlen dühe még ezt a nyomorúságos tanyaépületet sem kímélte meg: lerombolták, felgyujtották, kezdetleges mezőgazdasági eszközeit pedig összetörték . . .

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI:

BEDŐ ZSOLT szds.
Kormányzói Dicsérő Elismerés hadiszalagon a kardokkal és a Német Sasrend a kardokkal.

NIKOLÉNYI BÉLA
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

PÁLFFY TIBOR
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

NAGY DÉNES
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

FEKETE OTTÓ
zászlós. Magyar Kis- és Nagyezüst Vitézségi Érem

MÉREY SÁNDOR
zászlós. Német vaskereszt

HEGEDÜS PÉTER
tizedes. Magyar Bronz Vitézségi Érem

a Don mentén

A negyedszázadon át istentelenségre kényszerített ukránok most ott tolonganak a tábori misék áhítatos csendjében. Az egyik falu lakosságának kérésére hatvanöt gyermeket és a bolsevizmus alatt született felnőttet keresztelt meg a honvédek tábori lelkésze egyetlen misén...

A tábori mise áhítatát egyházi énekekkel emeli a honvédzenekar . . .

A gyermek csodálkozva nézi a feleje közeledő papot. Édesanyja boldog és meghatott . . .

Még hallatszik a távolodó ágyúdörgés, de az orosz paraszt már hozzáfogott földjének megműveléséhez. Maga húzza az ekét is, mert a visszavonuló szovjetcsapatok minden állatot elhajtottak . . .

A honvédvezérkar főnökének 11. hadijelentése

7000 fogoly és 104 ágyú csapataink kezén

A Honvéd Vezérkar Főnöke közli: Az elmult hét folyamán a honvéd hadsereg hadműveletei — jelentősebb harccselekmény nélkül — tervszerűen folytak.

Kurszkról a Donra történt előretörésünk során több mint 7000 foglyot ejtettünk, továbbá 104 löveget, 140 akna- és granátvetőt, 157 nehéz puskát, 87 géppuskát és golyószórót, 1600 puskát, hat harckocsit és páncélgépkocsit és számos egyéb hadianyagot zsákmányoltunk.

Kiegészítő katonai jelentés

A honvéd hadsereg legutóbbi feladatának végrehajtása során elérte azt a kitűzött hadászati célt, hogy a Don-könyökben folyó nagyszabású hadműveletekhez bizonyos területeket biztosítson s így lehetővé váljék minél több gépesített alakulat szabaddátétele és más irányban való alkalmazása.

A Don-könyökben rekedt ellenséges tömegek megsemmisítésére bevetett gépesített egységek sikerei már ismeretesek. Ezekből kivették részüket a magyar páncélos alakulatok is.

A földi hadműveleteket fáradhatatlanul támogatják a honvéd légierők is és a mozdulatok zavartalanságát vadászalakulatok biztosítják. A honvéd repülőalakulatok légitevékenységében egyébiránt mintegy két hét óta résztvesz vadászrajával a kormányzóhelyettes úr is.

Magyar orvos-tiszt hősi önfeláldozása

A MTI jelenti: A hazaszeretetnek és önfeláldozásnak megkapó példáját mutatta az ukrajnai harcok során dr. Szörényi Tibor tartalékos hadnagy. Ez a vitéz tiszt — mint utóbb kiderült — kiválóan képzett nőgyógyász és szülészorvos volt, de orvosi hivatását elhallgatva, önként jelentkezett csapattiszti szolgálatra, hogy fegyveresen szolgálhassa hazáját.

Így mint szakaszparancsnok került ki csapattestével a harctérre. Legutóbb az orvlövészekkel vívott harcok egyikében, bár maga is két sebből vérzett már, önmagával nem törődve, sebesült bajtársait részesítette első segélyben. E páratlan önuralommal végzett önfeláldozó igyekezet közben érték azok a halálos géppuskalövések, amelyek kioltották nemes életét.

A pihenő tüzérség nemcsak lovát adja kölcsön, maga is szívesen segít megművelni a földet. Nem munka ez neki, hanem öröm: a magyar ember földimádata . . .

Súlyos erdei harcok után pihenőt tartanak a honvédek

BÁTHORI KÁLMÁN
hadnagy. Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal. Hősi halált halt a szovjetfronton

LACZKÓ GYÖZŐ
főhadnagy. Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal. Hősi halált halt a szovjetfronton

FÜLÖP SÁNDOR ISTVÁN
hadnagy. Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal. Hősi halált halt a szovjetfronton

VILÁG VILÁG

PIERRE LAVAL,
Franciaország miniszterelnöke élesen tiltakozott a hét folyamán az Alexandriában fogvatartott francia hadihajók továbbhurcolása ellen. Az angolszász terror nehéz próbára teszi a franciák türelmét . . .

BOJILOFF BOLGÁR PÉNZÜGYMINISZTER
(középen világosszínű ruhában) a berlini birodalmi bank épületében

R. LEY NÉMET BIRODALMI MINISZTER,
(baloldalt) fontos munkaügyi megbeszélésen fogadta Párisban a francia munkás-szakszervezetek képviselőit.

RAFAELLO RICCARDI
olasz külkereskedelmi miniszter berlini látogatása. Baloldalt Funk birodalmi miniszter, középen Riccardi, jobboldalt Clodius német meghatalmazott miniszter

SPANYOLORSZÁG KEGYELETE
A spanyol polgárháború alatt hősi halált halt német repülők holttestelt nagy gyászpompával közös sírba helyezték el Madrid temetőjében

ANGOL HIÁNY — TENGERÉSZEKBEN
16 esztendős gyerekeket fogadnak fel a kereskedelmi hajókra, ellátni a szállítógőzösök fegyveres védelmét . . .

ITT A BIZONYÍTÉK!
A rengeteg tartályhajó elsüllyesztése, Anglia benzinellátását súlyos válságba zavarta. A londoni omnibuszokat már átszerelték fagáz-hajtásra . . .

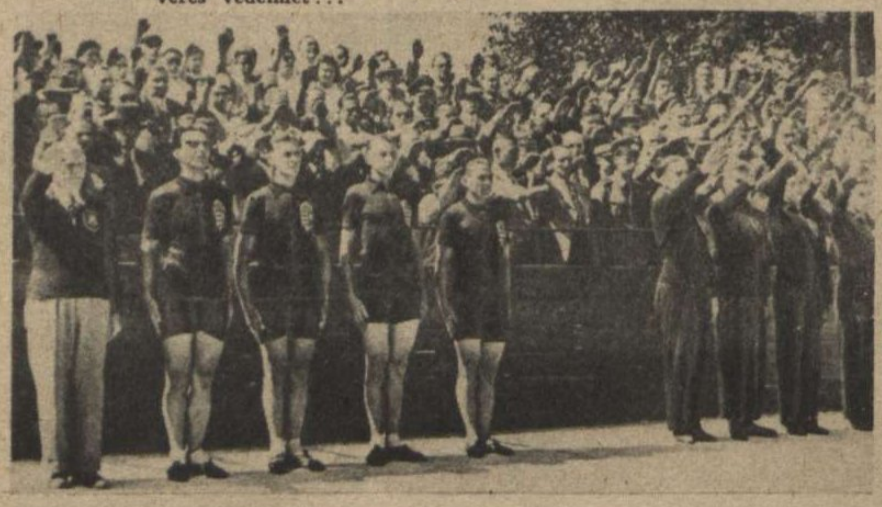

MAGYAR-NÉMET KERÉKPÁROS VERSENY BRESLAUBAN
A zenekar a magyar Himnuszt játsza s a magyar csapat vigyázz állásban tiszteleg

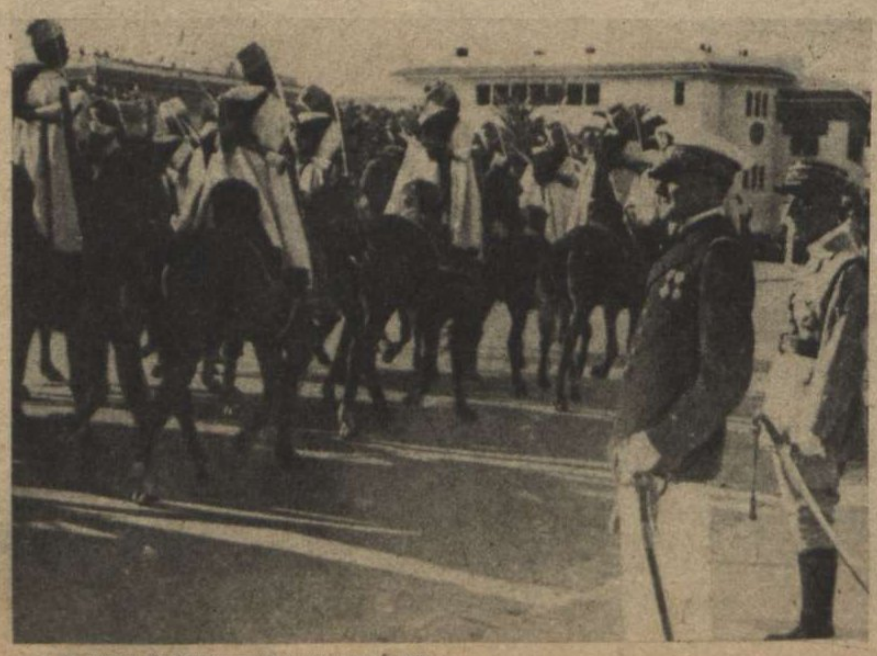

FRANCIA-MAROKKÓBAN
Auphan tengernagy, tengerészetügyi államtitkár, Petain marsall megbízásából ellenőrzi Marokkó szárazföldi és tengeri csapatait. Jobboldalán Nogues tábornok, a marokkói kormányzó

CLARA CALAMAI,
a híres olasz filmszínésznő. Nagy kalamajkát okozhat gyönyörű szemeivel a férfiszívekben . . .

HÉTRŐL HÉTRE

„Tudja meg mindenki

ebben az országban", — mondotta Kállay Miklós miniszterelnök, — „hogy e nemzet ezeréves történelmének talán legnehezebb pillanatában élünk s felelősségvállalásunk olyan óriási, amilyennel még kevés kormánynak kellet számolnia. Az ország ma olyan helyzetben van, hogy egyetlen hiba visszavethet évtizedekkel, évszázadokkal, de visszataszíthat esetleg a megsemmisülésbe is..." Sorskérdéseink körül komorodtak fel ezek a súlyos mondatok, kül- és belpolitikai életünk széles síkjain s a Kárpátok medencéjéhez kötött elhelyezkedésünk, hivatásunk és kialakuló jövendőnk határvonalán. A magyar életnek csodálatos és ijesztő jelensége az, hogy a nagy nyilvánosság előtt lezajló politikai csatározásokban, irányítottan, és szemfényvesztő módon kavarog egymás hegyén-hátán a fontos kérdések és a lényegtelen dolgok összevisszasága s a közönség figyelmét bizony túlnyomó részben az ostoba és súlytalan személyi viaskodások kötik le. Csak az érdekes, hogy Fekete Péter miként vág oda Fehér Pálnak s Fehér Pál hogy kanyarítja vissza a szitkokat Fekete Péter nyakába. Szó esik tücsökről s bogárról, a hadakozó felek kölcsönösen feldicsérik önmagukat s beletaszigálják a felfreccsenő sárba ellenfeleiket, amíg mindenki maszatos lesz a fejebúbjáig s az olvasó és szemlélő magyarok nagyobb része mindentől elundorodik jóízlésében, kisebb része pedig könnyelműen örül annak, hogy jól mulatott, mások rovására... Pillanatnyilag semmi sem történt! Csak túlsokan elfelejtették figyelni azt, ami állandóan történik. Sok ember szeme megbűvölten függ a csillogó semmiségeken s nem látja meg a hátamögött szakadatlanul formálódó lényeget. Vad indulat, rövidlátó hiúság, nevetséges önteltség, egyéni érdek, osztálygőg s valami kárörvendő, rontó szellem taszigálja szándékosan a közfigyelmet az események nyilt, világos és őszinte mérlegelésétől, a mesterségesen felfújt haszontalanságokra. És ezért van szükség a kemény, felrázó beszédre, végigzúgni az országon a figyelmeztetést: Vigyázat, magyarok! Szakadékok szélén járunk a végső győzelemig s évszázadokat veszítünk el, ha elpocsékoljuk az időt s eltévesztjük a lépést!...

Mi a lényeges?

Semmiesetre sem az, hogy hány százalék mongoloid vér van a németekben s az sem, hogy ki, hogyan dekázza szét kénye-kedve szerint a közös sorsot vállaló magyarság turáni, török, német és szláv vérsejtjeit. Nem fontos a sok hazug politikai leleplezés, az öles szájcsata, a büntetőtörvénykönyv szakaszai között óvatosan settenkedő vádaskodás, a szellemi falábakra kapaszkodott zsidóvédelem és a reakció ideges nyekergése. Ezerszer fontos azonban a világháború és a magyar harc a Don folyó mentén s mindenek fölötti lényeg az, hogy Magyarország az új Európában, nemzeti öncélúságának elégedettségében, évszázados békére és munkára tudjon berendezkedni, az egymás földjét, szabadságát és sajátosságait tisztelő népek és országok között. Ha már a sors, a mi nemzedékünknek két világháború és a becstelen trianoni béke szenvedéseit rendelte elviselni, legalább az utánunk következő magyar nemzedékek élete legyen boldogabb, gyümölcsözőbb és emberségesebb, hogy a fajtánk kiheverhesse a 20. évszázad első felének testi és lelki csapásait. Ez a lényeg a háború forgatagában s mellette minden időleges cél eltörpül. Hiábavaló az egyéni gazdagodás, a rendezett pénzügy, a pillanatnyi közhaszon, az apró és a nagyobb kellemetlenségek ügyes elhárítása — ha ezt a végső célt elérni nem tudjuk. És embertelenül nagyobb megpróbáltatásokat is elviselhetünk, ha a veszélyes, végtelenül nehéz, de rövid út végén a magyarság békéjének országa elénk tárul. Akik hisznek ebben a történelmi célban s megvalósításáért heves, akaratos, rendíthetetlen erővel küzdenek, azok képezik együttesen az új Magyarország táborát, bármelyik társadalmi réteghez, vagy párthoz tartoznak is személyenként. S akik langyosak, tünődők, közömbösek, vagy más célokat szolgálnak, azok alkotják az ellenséges tábort az ország határain belül, minden társadalmi osztályban és ranghelyen. Így találkoznak napszámosok és tőkések, tudósok és egyszerű emberek, vagy a jobb, vagy a baloldalon.... A jobboldalon értik, hogy mi a lényeges, a baloldal pedig tüneményesen tudja, hogy mit kell sötétre — elkódösíteni...

Lehetetlenség volna

megállapítani a megoldásra váró magyar kérdések értékbeli sorrendjét? Lehetetlenség szétválasztani egymástól a konkolyt és a tisztabúzát, az életfontosat és a sallangot, a ruhát és a vitézkötést? Miért ne tudnánk értékrendszert felállítani a kavargó eseményekben, vitákban, vágyakban és követelésekben? Miért nem tisztázzuk az egyszerű, paraszti alapelveket, amelyeknek szerves egységén nyugszik minden erőteljes és lélekkel elfogadott nemzetvezetés? A szellemi rendetlenség a legnagyobb hibánk, lomtárt tartogatunk az agyunkban, vaksi hiúsággal pörölünk szétmálló javainkért s közben az ügyes ellenség kiemeli alólunk a széket. Lássuk be végre, érzékeny áldozatok árán is, hogy a világviharba sodródott nemzet életében vannak első-, másod- és harmadrangú jelenségek s a végzetes helytelen lépést, amelyről Kállay Miklós beszélt, akkor követhetjük el, ha sorrendi tévedésbe esünk, ha eltúlzott szenvedélyességgel tülekedünk egymás ellen a vámnál s elvesztünk közösen mindent a révnél... Az örök magyar élet szempontjából, ma a történelmi létbiztosítás roppant feladata nyomult az előtérbe! Legyűr, legázol ez a kérdés minden irodalmi nyögdécselést, hangoskodó elméletet, elsőbbségi igényt, társadalmi és politikai torzsalkodást s ha nem így van, bizony vesztünkbe rohanunk! Látnunk kell a valóságos helyzetet, hogy öntudatos céljaink szolgálatában cselekedni tudjunk, — sohasem elkésetten. Példának csak azt említjük meg, hogy az egyik szomszédos állam hivatalos tanulmányi bizottságot állított fel, hét alosztállyal, tisztázni minden állásjoglalást s előkészíteni minden anyagot a keleti háború befejezésének idejére... A politika, a közgazdaság, a pénzügy, a sajtó, a forgalom, a nemzetközi jog és a történelmi-etnográfiai kérdések óriási halmazatából rendszerbe foglalják európai elhelyezkedésük alaptételeit s gyártják a küzdelemhez a szellemi fegyverzetet. Ezt a feladatot Magyarországon az egész nemzet kell elvégezze a szívében és az agyában, hogy jövendőjét becsületes szándékai szerint formálhassa. Ez a mai feladat s a többi sorrendben utána következik.

A magyar népesedés

kérdéseiről Antal Lajos, az Egészségpolitikai Társaság elnöke mélyenszántó könyvet írt s egy fajszerető munkásélet tapasztalataival fordult a nemzethez, ráirányítani a közfigyelmet a születés, a halál és a népszaporodás tudományosan felfedezhető titkaira. Nincs izgatóbb s hatalmasabb téma, mint egy nép életének biológiai története. Immár 1047 évvel ezelőtt, 100.000 vagy 500.000 magyar, hosszú és harcos vándorlás után megtelepedett mai hazájában s az Árpádok alatt Európa egyik legerősebb és legtöbb lelket számláló nemzetévé fejlődött. A tatárjárás megtörte a gyönyörű fejlődés vonalát, de Mátyás király koráig már kiheverte a magyarság a nagy csapást s közel 4 millió lelket számlált színmagyar véreiben. A török uralom után, 250 esztendős szörnyű pusztulás 2 millióra szorította le a magyarok létszámát, de az ország lakossága újra megnövekedett lassan s 1914-ben a 18 milliónyi magyarhoni nép 54.5 százaléka volt magyar, ma pedig itthon és a nagyvilágban a magyarság létszáma 13,250.000 főre tehető. A török uralom nélkül 50—60 millió magyar élhetne napjainkban a Földön... Antal Lajos ma is bízik a magyarság biológiai erejében s nem a fajta hanyatlásával magyarázza az ijesztően csökkenő szaporaságot, hanem azt mondja, hogy „a jelenlegi magyar társadalom szellemi, gazdasági felépítése, a létért való küzdelemben nem teszi előnnyé a gyermeket s érthető, hogy a gyermekek százezrei nem születnek meg..." A jelenlegi születési arányszámok mellett a magyarság létszámát 116 év alatt, a román és a szerb pedig 58 év alatt kettőzi meg!... Ezek az arányszámok kijelölik életmentő népi feladatunkat a szociálpolitika, az egészségügy, a gazdasági társadalmi és politikai élet minden területén. Antal Lajos erőteljesen rámutat a túlnépesedés babonájára s bizonyítja, hogy a mezőgazdaságban és az iparban feltáratlan lehetőségek várják a friss magyar nemzedékeket, amelyeknek áldott születése a cselekvésekkel támogatott magyar népesedési mozgalom megindításától függ. Bárcsak tízezrek foglalkoznának Antal Lajos gondolataival merészen és fanatikusan, amíg át nem alakul az életformánk a legszentebb népi parancsok betöltésére!

Zsidó gúnnyal

írnak a faji hovatartozandóságot nyiltan megvalló hetilapban a pesti dunaparti korzó elnéptelenedéséről s nem tudják eltitkolni örömüket afölött, hogy a razzia óta megcsappant a sétahely és a kávéházak látogatottsága. S hogy teljes legyen a nagymellűség, a korcs elmeszülemény végére odabiggyesztik a hetvenkedő jótanácsot, hogy semmi kifogásuk sincs az antiszemita törzsközönséget kívánó vendéglők olyan nyílt megjelölése ellen, hogy „zsidó látogatókat nem szolgálnak ki..." Nyilvánvaló, hogy mit akarnak mondani. A tanács értelme az, hogy ám próbálja meg, aki meri, majd azután meglátja a következményeket s elárvul, mint a dunaparti korzó... Érdemes az ilyen magabiztos kihívásokon egy kicsit elgondolkodni, a helyzet és a lehetőségek mérlegelésével. Mi történik mostanában a vendéglátó ipar helyiségeiben? Sok elzsidósodottnak ismert kávéházat és éttermet bojkottál hallgatólagosan és különböző okok miatt a zsidóság, a keresztények pedig változatlanul és régen kialakult tapasztalati meggyőződésükhöz híven továbbra is azt vallják, hogy — zsidó hely — oda nem megyünk..." A közvéleményt nem lehet egyik napról a másikra átállítani s a magyarok nem tódulnak be mámorosan egy lokálba csak azért, mert a zsidók elnyargaltak onnan. Egy másik hibaforrás az, hogy a zsidó tulajdonban lévő, vagy titokban zsidó tőkével vezetett kávéházak és vendéglők pincérszemélyzete is dolgozó, kenyérkereső és túlnyomórészben antiszemita magyarokból tevődik össze s a vendég ezeket a derék embereket látja, azt vallja, hogy ezeknek is élni kell, össze is szoktak s nem hagyja el sokszor évtizedes törzshelyét amiatt, mert egy másik helyről a zsidók bizonytalan időre emigráltak. Ezt a megtelepedési ösztönt használja ki a zsidó firkonc annak bizonyítására, hogy ahonnan ő kivonul, ott a rozsda megeszi a fogast. A zsidó tulajdonosokat kell véglegesen leváltani a vendéglátó iparban s bizony hozzá kell alakítani sok, gazdag zsidókhoz szokott üzemet, a keresztény elemek szerényebb életkörülményeihez s akkor nem lesz komoly válság akkor sem, ha kiteszik a táblát, hogy „zsidónak tilos a bemenet..."

Uzenik, hogy a feleség és a gyerekek egészségesek,

VADKERTI FERENC HONVÉDNEK ÜZEN A CSALÁDJA A SZOVJET HARCTÉRRE:

...továbbá szépen növekednek a kismalacok,

s a csikókat is érdemes már megnézni, a szerető após, Pintér Béla képviselő gondozása alatt...

MAGYAR

A GENFI ÁLLANDÓ NEMZETKÖZI PEDAGÓGIAI KIÁLLÍTÁS MAGYAR OSZTÁLYA. A kiállítás a napokban nyílt meg.

A NYOMDÁSZKUPA IDEI GYŐZTESE, A STÁDIUM—PALLAS FUTBALLCSAPATA. A Stádium—Pallas győzelmét a Házi-nyomda együttese felett aratott 2:0 arányú győzelmének köszönheti

NÉMETH KÁLMÁN
józseffalvai plébános, a hazatért bukovinai székelyek lelkigondozója avatóbeszédet mond a józseffalvai országzászló felavatásán.

SZÉKELY ALBERT, a hazatért bukovinai székelyek ezermestere, zenélő kutat szerkesztett, melyet a józseffalvai templomkertben állítottak fel

ÁLCÁZOTT ZSIDÓASSZONY.
Egyszerű munkásasszonynak öltözve próbált külföldről Magyarország területére szökni, de elfelejtette lemosni a körmeiről a — piros festéket. Elárulta a divat s visszatoloncolták oda, ahonnan jött... Éber a magyar csendőr...!

EMBER SÁNDOR
országgyűlési képviselő, a Nemzeti Repülőalap új elnöke.

BONCZOS MIKLÓS
az új igazságügyi államtitkár. Mint belügyi államtitkár, külföldre szakadt véreink hazatelepítésének kormánybiztosa volt s ezt a kiválóan és lelkesen ellátott ügykörét új állásában is megtartja.

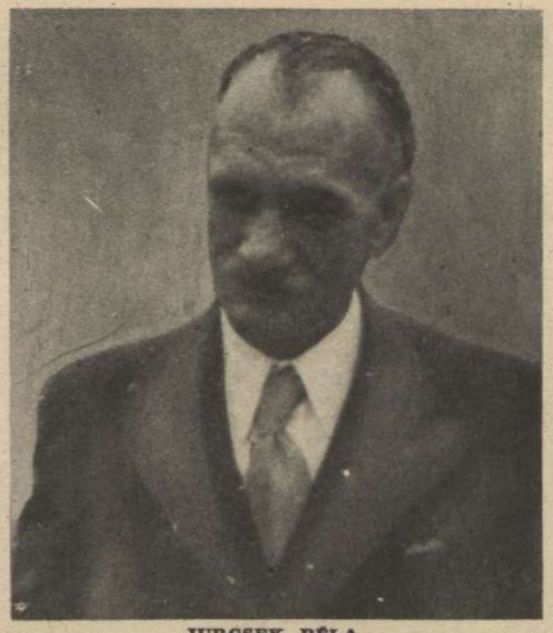

JURCSEK BÉLA
országgyűlési képviselő, az új közellátási államtitkár. Gazdasági életünk legfontosabb területén vállalt nehéz munkafeladatot.

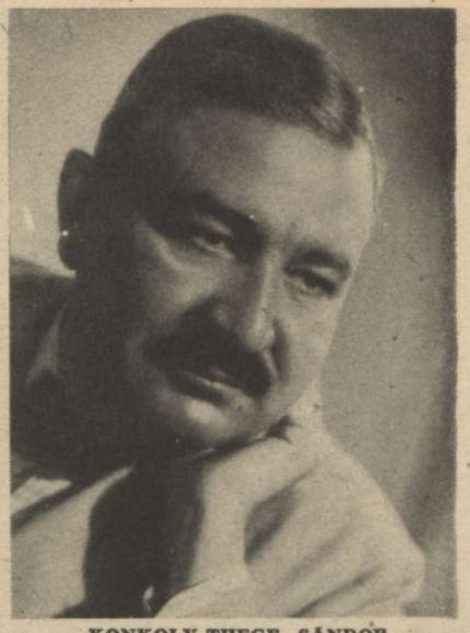

KONKOLY-THEGE SÁNDOR
az új földmívelésügyi államtitkár. Főfeladata a mezőgazdasági többtermelés biztosítása.

KÉPHIRADÓ

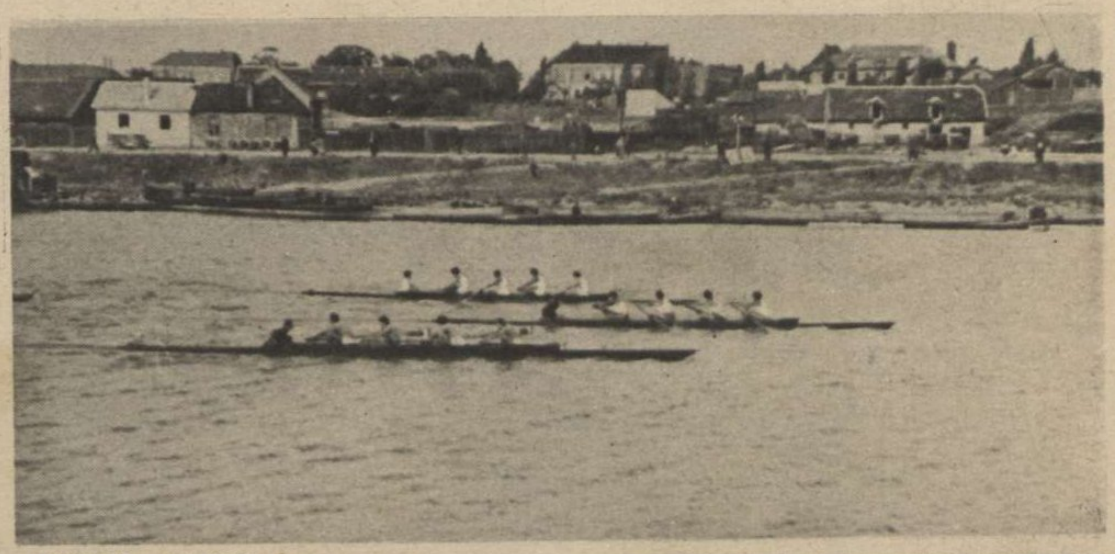

A MAGYAR EVEZŐS SZÖVETSÉG EVEZŐS-BAJNOKSÁGAI: Kormányos négyesek versenye. ↑

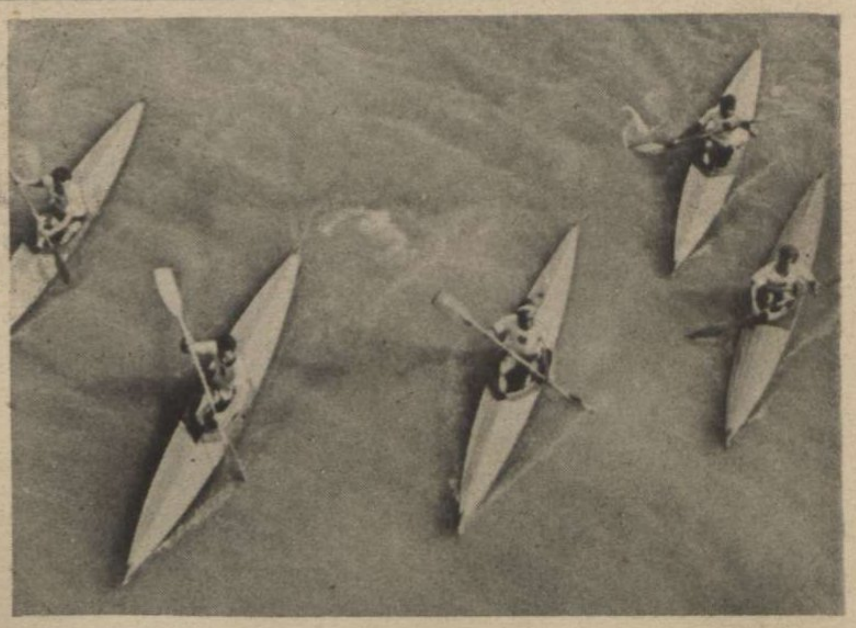

LEVENTE KAJAKOSOK FELVONULÁSA →

OLASZ-MAGYAR NŐI VÁLOGATOTT
100 m-es síkfutók indulása.

GALLO RINA,
a magasugrás győztesének remek ugrása.

A VASÁRNAP SPORTJA

SZEPESVÁRI TESSZA a súly- és diszkoszvető, **RÉGEI MATILD** a gerelyvetés magyar rekordját javították meg. (Súly: 1217 cm., diszkosz: 3720., gerely: 3811 cm).

KUKTA PÁL ŐRVEZETŐ CSODÁLATOS MEGMENEKÜLÉSE A HALÁLTÓL

A vörös orvlövészek ellen harcolt Kukta Pál őrvezető egy hatalmas szovjeterdőségben s rajával vitézül felszabadította bajbakerült bajtársait. Már végetért a sikeres roham, amikor Kukta Pál a szívéhez kapott és előreesett... A súlyosan sebesült őrvezetőt a kötözőhelyre vitték és ott derült ki, hogy halálos pontossággal a szíve tájára kapta a lövést, de a zsebében lévő fényképeken megcsúszott a golyó s milliméterre a szívétől, a tüdejét járta át.

Kukta Pál csak a riadó pillanatában tette be a nézegetett fényképeket a zsebébe, amelyek közül az egyik esküvőjén, a másik a harctérre való indulása idején készült. A szovjetgolyó mindkét képen pontosan a szívét járta át Kukta Pálnak; a katonasors megelégedett a két szívlövéssel s hajszálnyi hajlítással megvédte a harmadikat, az igazit...!

Kukta Pál már túl van a veszélyen a gondos hazai ápolás után s otthon van a felesége mellett, aki könnyes szemmel meséli el a faluban bátor férjének csodálatos esetét.

A páratlanul érdekes történetről dr. T. K. kezelőfőorvos számolt be, aki közlésre az átlőtt fényképeket is rendelkezésünkre bocsájtotta.

ANGOL KUDARCOK

CAMBARA OLASZ VEZÉRKARI FŐNÖK ÉS CALVI OLASZ TÁBORNOK TANÁCSKOZÁSA ROMMEL VEZÉRTÁBORNAGGYAL EGY SIVATAGI ÁLLÁSBAN

El Alamein 40 kilométeres arcvonalán, az angol csapatok kétségbeesetten próbálják feltartóztatni Rommel seregét, mert jól tudják, hogy a tenger és az egyiptomi mocsarak között húzódó rövid földnyelven a Közelkelet sorsa dőlhet el. A tengelyhatalmak erői lezártan tartanak minden keskenyútszakaszt, amelyen az angolok Rommel háta mögé kerülhetnének s **frontális támadásra** kényszerítik ellenfelüket. Az összevont brit páncélos egységek Rommel északi és déli szárnyán többször megkísérelték az áttörést, de mindannyiszor véres fejjel fordultak vissza s a gyors **ellentámadásokban** több fontos kiinduló pontjukat is elvesztették.

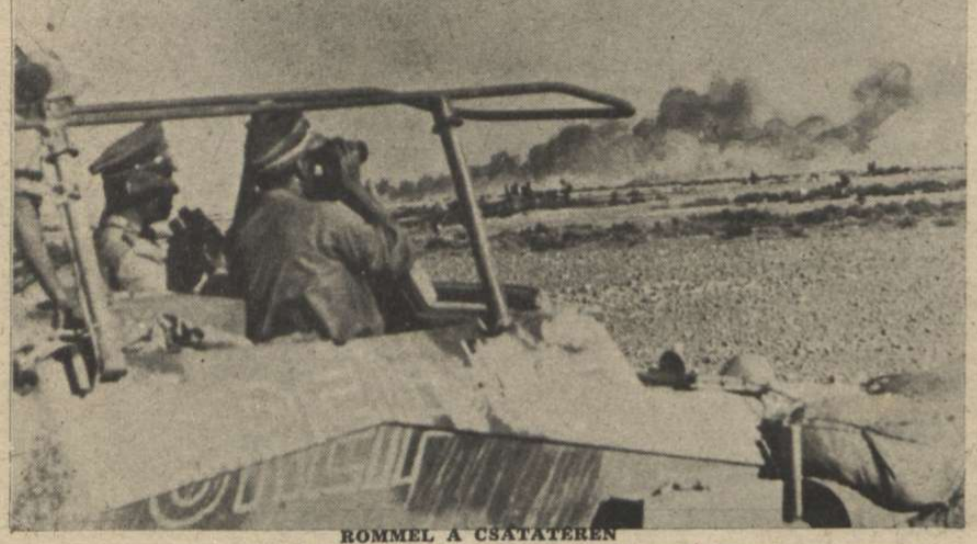

ROMMEL A CSATATÉREN
Köröskörül égő harckocsik füstje lepi el a látóhatárt. A német állások déli szárnyát támadják az angolok, de a páncélosroham összeomlik az ellenálláson

EGYIPTOMI FÁK ALATT
A Ju 52 benzint hozott a repülőtérre. A sivatagban harcoló katonák régen láttak — fát...

ROMMEL (baloldalt háttal) kihallgatja az elfogott angol tábornokokat

ROMMEL GÉPE
elhajt az angol hadifoglyok oszlopa mellett. Nagy pillanat ez...

OLASZ ÉS NÉMET
katonák kicserélik a pihenőn harci élményeiket

A NÉMET GYALOGSÁG
előnyomulása az egyiptomi harctéren. Ritka látvány, mert már hozzászoktunk a gépesített osztagokhoz...

EGYIPTOMBAN

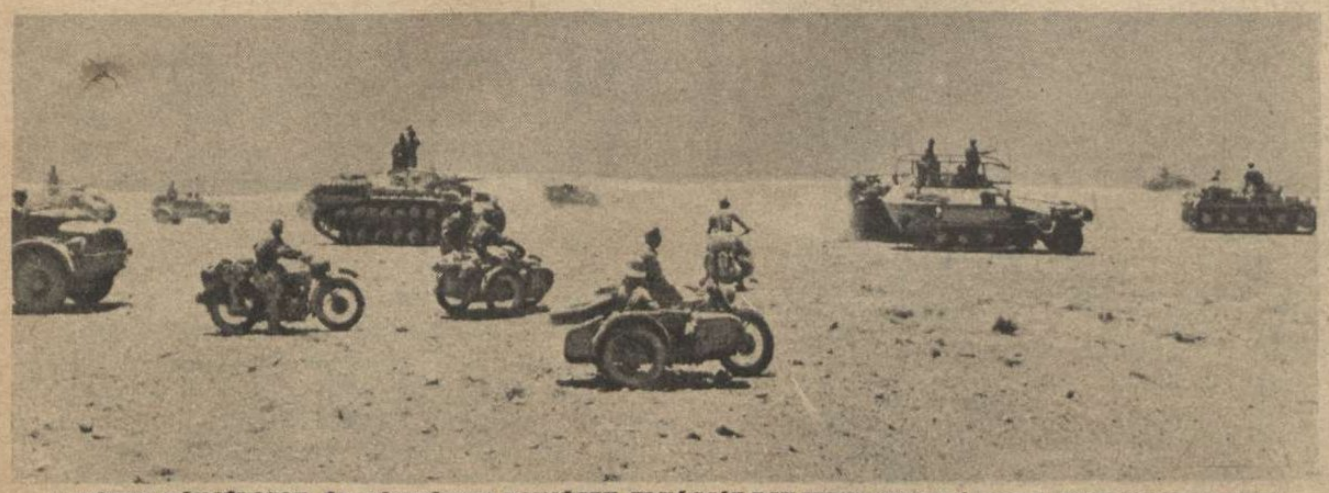

A NÉMET PÁNCÉLOSOK ÉS GÉPESÍTETT EGYSÉGEK ELVÁGJÁK EGY VISSZAVONULÓ ANGOL ERŐCSOPORT ÚTJÁT

EZ A „GRANT TÁBORNOK" HARCKOCSI,
az amerikaiak büszkesége. Hangosan hirdették az Egyesült Államokban, hogy az új típusú acélszörnyeteg letaposса a tengelyhatalmak erőit Egyiptomban. Most éppen nem tapos...

LE A ZÁSZLÓT!
Olasz katonák leszedik az angol lobogót egy elfoglalt erőd megromlott parancsnoksági épületéről

OLASZ BERSAGLIERIK ÉRKEZNEK AZ ELSŐ VONALBA

GAZDÁTLAN ANGOL ÁGYÚK AZ EGYIPTOMI HARCTÉREN →

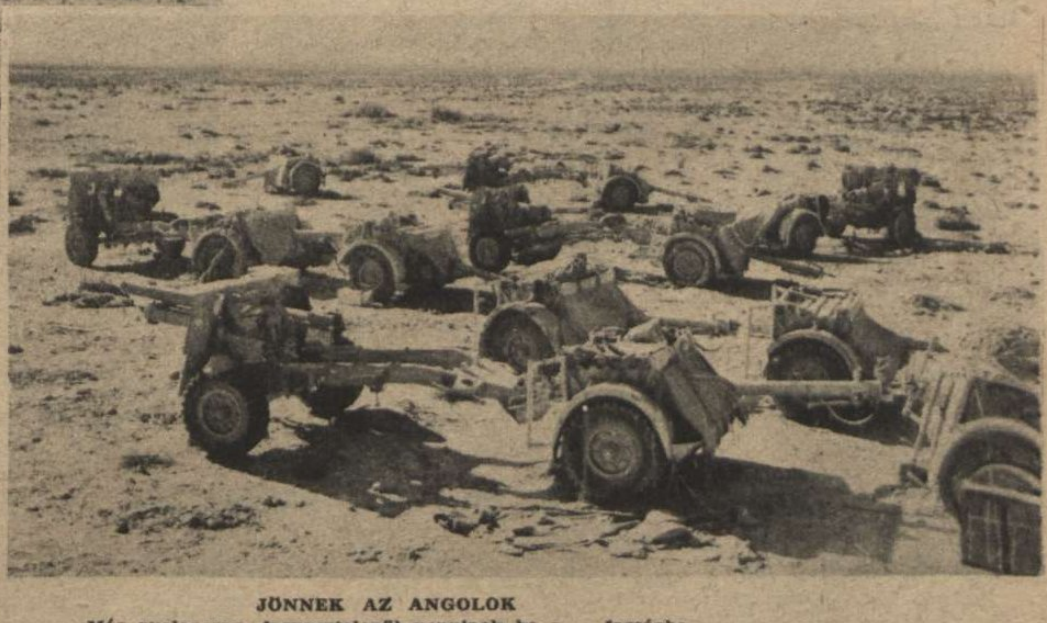

JÖNNEK AZ ANGOLOK
Már gyalogosan, fegyvertelenül vonulnak be a — fogságba

Amerika oh...

Az **Amerikai Egyesült Államok** 130 millió lakosa, a nagyobbára Európából bevándorolt népegyveleg, békésen, boldogan és bőségben élhetne, távol a világ viharsarkaitól, ha vezetőrétegeinek elvakult hatalmi politikája nem sodorta volna ezt a dúsgazdag országot a háborús uszítás és az erőszakosan felidézett véres mérkőzés élére. **Mindene megvan** Amerikának s továbbfejlődésének lehetőségei határtalanok! **Nem kívánhat semmit igazságosan** a Föld többi népeitől természetes erőinek kifejtésére. **Az első világháborúban, eladósodottságából egyszerre a világ bankárja lett s a dollár hatalmával hódított tovább öt földrészen,** de milliárdosainak szédítő gazdagságát már az új világháború előtt **12 millió munkanélküli nyomorúsága** árnyékolta be... Az amerikai plutokrácia nem tudta megoldani **a szociális kérdéseket** s tehetetlenségét leplezte el a háborús szenvedélyek felszítá-

sával. **Európában akar uralkodni és rendelkezni az a nép, amely Európának végtelen hálával tartozik!** Amerika támaszpontokat harácsol össze, felszítja perzselő lángokba a gyűlölet tüzét, a béke ellen dolgozik lázasan s megpróbálja jóvátehetetlen nyomorúságba dönteni a világot és **önmagát,** pedig könnyen lehetséges, hogy végül csak ajándékba kapott kincseit pazarolja el. **A mai Amerika a fény és az árny, az anyagi erő és a szellemi gyöngeség, a nagy szavak és a sovány tartalom, az igéretek és a csalódások, a gazdagság és a nyomor bámulatos ellentmondásaiból összegyúrt birodalom, amely először esik át az európai népek sok évszázados szenvedésein. Amerikának még sok a tanulnivalója a könnyelműen támogatott háború kegyetlen leckéjéből, — amiq bíró lehet a történelmi sorsot hordozó nemzetek fölött...**

AMERIKA PARTVIDÉKÉN

Az Egyesült Államok partvidékén nagy az izgalom. Az őrség mindenfelé hadikutyákkal keresgéli a „kémeket", akik állítólag a német tengeralattjárókról szállnak partra. Az őrkutyák azonban a kémek helyett, ha lehet, egymásba marnak...

A WASHINGTONI CAPITOLIUM AZ AMERIKAI POLITIKA FELLEGVÁRA

Az új gazdagság, az arany, az üzlet és a mohó hatalmi törekvések rejtőfüggönyén hatalmas betűkkel rikít az egyetlen szó: DEMOKRÁCIA!...

FŐ A SIKKES UNIFORMIS

Amerikában a sok női hadiszervezet, egyenruhaversenyben éli ki a háború lázát. Balról-jobbra: a légvédelmi szervezet téli egyenruhája, az ápolónői egyenruha, a belszolgálati, a nyári légvédelmi, a rendtartási és az étkeztetési szervezetek egyenruhája. A nyári légvédelem nyert, egy szavazattal a belszolgálati fölött...

AMERIKA TÉNYLEG MOZGÓSÍTOTT...

Képünkön az amerikai légvédelem legöregebb hölgye, Tutus mama várja Filadelfiában az ellenséget, egy töltött vadászpuskával. Tutus mama 77 éves s nagy bizalommal tekint katonai pályafutása elé...

ROOSEVELT ÉS BERNHARD BARUCH,

„világ leghatalmasabb zsidaja", — tanácskoznak az új kölcsönökről...

MILLIOMOS AMERIKAIAK

lakomája a szovjet megsegítésére. A bőséges ebéd után, az egyik zsidó úgynevezett „megrázó" beszédet mond s akkor kezdődik az adakozás... A csekkkönyv azonban nem győzi le az emberi haladást képviselő, céltudatos és halálos áldozatokra elszánt nemzetek fegyvereit!...

MAC ARTHUR-ŐRÜLET AMERIKÁBAN

A Fülöp-szigetekről ellépett tábornok lázba hozta az Egyesült Államok népét. Képünkön két pár újszülött iker pihen Mac Arthur képével díszített pelenkában s miudannyiuk keresztnevét megtolották a Macarthur névvel. A bébik még semmit sem tudnak a nagy megtiszteltetésről...

KATONAI BEHÍVÁS — KISORSOLÁSSAL

Az Egyesült Államokban sorshúzás útján döntik el, hogy ki védje fegyverrel a demokráciát. Képünkön Stimson amerikai hadügyminiszter személyesen húzza ki az első hadköteles számát...

VÉGLEGES BERENDEZKEDÉS A HAJÓTÖRÖTTI PÁLYÁRA

Kiváló új amerikai találmány. A mentőövre három fényforrás van felszerelve, amelyek a vízzel való érintkezés pillanatában kigyulladnak és 45 óráig égnek. A hajótöröttek ilyenformán éjjel is megtalálhatók. A háborút ugyan nem lehet megnyerni az új találmánnyal, de többen életben maradhatnak azok közül, — akik elvesztik...

AMERIKAI HAJÓTÖRÖTTEK

Timosenko seregei

Előre! Előre! Előre! A Donec és a Don között, kelet felé csatába indultak **Bock** hatalmas seregei s minden akadályt elsöprő lendülettel áttörték a Don vonalát és elfoglalták **Voronezst.** A szovjet kétségbeesett erővel iparkodott feltartóztatni a páncélos rohamokat s tartalékainak javát szedte össze s dobta küzdelembe a Voronezstől északra kialakult nehéz harcokban s miközben ez a gigantikus mérkőzés tombolt, a tengelyhatalmak seregeinek zöme váratlanul **élesen délnek fordult, Kupjanszknál** áttörte a szovjet állásokat és 400 kilométeres harci rohanással elérte a Don alsó folyását, **mindenütt az észak-déli irányban kiépített erős szovjetállások mögött!** Timosenko nyugat felől várta a nagy nyári támadást s valószínű, hogy felkészült minden eshetőségre, de széles aknamezőit és kiserődvonalát hátulról közelítette meg a nagy ellenfél s azokkal **párhuzamosan** haladt előre a Don alsó folyásáig. A vörös hadsereg egyetlen lehetősége a vad, tervszerűtlen menekülés maradt, kiszabadulni bármi áron a fojtogató acélgyűrűből. **A tengelyhatalmak csapatai délnek siettek, a vörös hadak keletnek s a találkozási pontokban feilődtek ki a megsemmisítő csaták... Vorosilovgrad elesett. A Donecen túl óriás katlan alakult ki. Rosztov védelme a levegőben lóg s valami borzalmas új lökés, még csak ezután aratia le a német hadműveleti terv érő termését. A Kaukázus kapujában bömbölnek az ágyúk...**

NINCS AKADÁLY, NINCS VESZEDELEM, NINCS MEGÁLLÁS!
Élet és jövendő függ a harcoktól s Timosenko vad seregei nem tudnak megállni a nyugodt bátorság előtt...

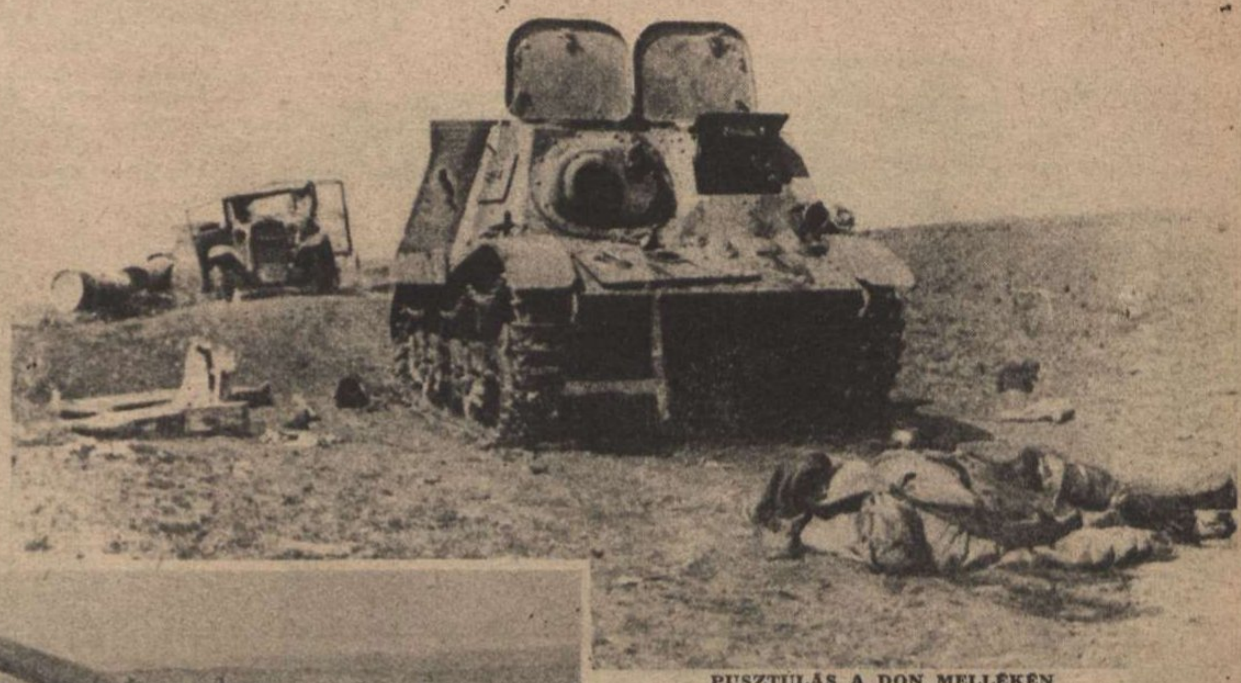

PUSZTULÁS A DON MELLÉKÉN
Szörnyű erő állította meg a szovjetpáncélost. Ágyúcsöve kiszakadt s messze elrepült, a légnyomás a vezetőt holtan dobta a harckocsi elé...

BÚZATÁBLÁK KÖZÖTT A DON MENTÉN
Halott vörös katona fekszik az útszélen...

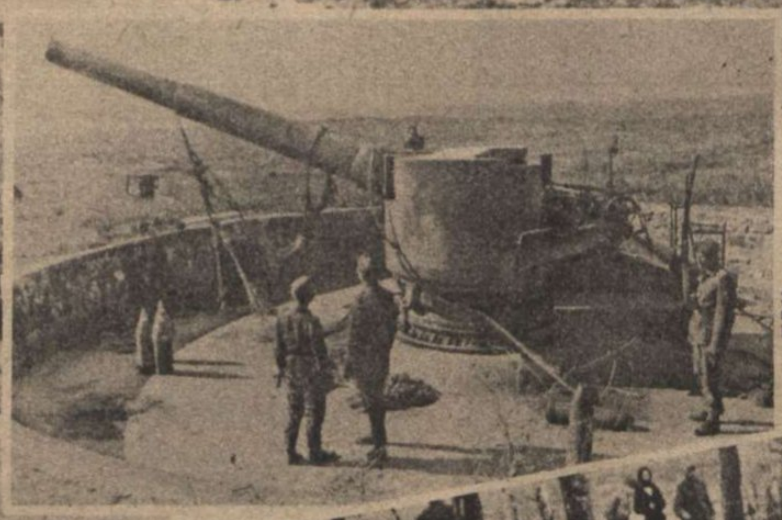

ÉPEN ZSÁKMÁNYOLT,
forgatható páncéltoronyba épített szovjetágyú, amellyel a németek lőtték tovább a menekülő szovjetcsapatokat...

ZUHOGÓ ZÁPOR UTÁN,
a Don partján még a bernyótalp is elakad a sárban s csak az emberi erő segíti előre az ágyúkat...

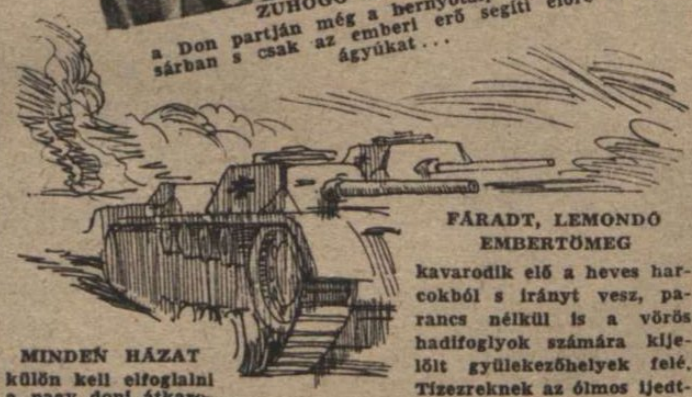

MINDEN HÁZAT
külön kell elfoglalni a nagy doni átkarolás fontos pontjain..

FÁRADT, LEMONDÓ EMBERTÖMEG
kavarodik elő a heves harcokból s irányt vesz, parancs nélkül is a vörös hadifoglyok számára kijelölt gyülekezőhelyek felé. Tízezreknek az ólmos ijedtség az őre...

nyomában...

MINDEN AKADÁLYON ÁT
űzni, hajtani kell a rendetlenül meghátrált ellenséget, hogy ne legyen ideje új csatasorba fejlődni...

GÉPPUSKA VIGYÁZ
a kegyetlen harcokban elfoglalt területekre s halomra omlasztja a szovjet kétségbeesett ellentámadásait

A ROHAMOSZTAG ELŐRETÖR...

SÚLYOS SEBESÜLTJEIKET HOZZÁK A VÖRÖS FOGLYOK

SEBESÜLT VÖRÖSÖK BÚJNAK ELŐ AZ ERDEI BOZÓTBÓL...

A SZÁLLÍTÁS AZ ELLENSÉG ÜLDÖZÉSÉNEK LEGFONTOSABB ELŐFELTÉTELE
s leírhatatlan erőfeszítésekkel oldják meg ezt a nagy feladatot

HÍDÉPÍTÉS MINDENFELÉ,
a Don folyón innen és túl... A munka hősisége segíti diadalútján a harcosokat

A MOCSÁRBA FULLADT ÚTSZAKASZOKON
órák alatt elkészül az átjáró s halad tovább az ember és a gép, új győzelmek felé

A KITŰZÖTT NAPI CÉL VÉGÁLLOMÁSÁN
Talán pihenő lesz a kis szovjetfaluban hajnalig. Talán... De új parancsra elindulnak a páncélosok, üldözni tovább a Don keleti partján az ellenséget...

OLASZ ROHAM EGYIPTOMBAN, — AZ ANGOL HADÁLLÁS ELLEN

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Állandóan kísért a gondolat, hogy vajjon, hogy ítéli meg az utókor 50—100 esztendő multán, a fejünk fölött viharzó időket?... Mit írnak s mondanak majd, a világhatalmi viszonyok és a régi életformák átalakulásának mai korszakáról, hogy magyarázzák meg a földrengető összeütközéseket és hadjáratokat, amikor már elülnek a szenvedélyek s a hideg értelem elfogulatlanul visszatekinthet a multra, könnyedén bírálni a halott harcosokat... Mert nincs előkelőbb és nagyképűbb tudomány, mint a lezajlott nagy viaskodásokról *utólag mondani meg,* hogy így és amúgy kellett volna irányítani az eseményeket.

A helyzet megítélésében és a jövendő alakulásának latolgatásában, a mi munkánk és felelősségünk sokkal nagyobb, mint a boldog utókoré. Előlünk még a titkok fátyla borítja el az új fordulatokat, mégis meg kell próbáljuk az eligazodást, a következtetést s a várható fejlemények irányának meghatározását, — *a jövendőnk szolgálatában.* Szép dolog rengeteget tudni a multról és elámító, de a múlt ismerete is csak akkor komoly érték, ha élesíti s finomítja tájékozódó képességünket és segít megsejteni a helyes utat a bonyolult események rengetegében. Történelmet s országok és népek életét azért érdemes mélyen megismerni, hogy az erőviszonyokkal és a lehetőségekkel idejében számolni tudjunk.

Kis és nagy dolgok

néha szinte egyformán rávilágítanak a nagyságra és a gyöngeségre, mert rejtelmes összefüggésben állanak egymással. A *szovjetorosz,* az *angol* és az *amerikai* élet ezernyi kis furcsa jelenségéből, nagyon sokszor joggal lehet következtetni arra, hogy a népek csatáját a harctereken elveszítik. *Az ellenség lebecsülése sohasem volt helyes, okos lelki cselekedet s ezt a súlyos hibát a második világháborúban kétségtelenül az angolszászok és a szovjetvezérek követték el. Milliónyi helytelen, hamis állításuk bukott meg s öntelt dicsekvésüket a porba verte a tengelyhatalmak fegyvereinek ereje.*

Az elmúlott hónap, a három esztendős háború történetében is páratlan és egyedülálló eredményekkel siettette a döntést. Az afrikai előnyomulás, a donparti győzelem s a hajókaravánok szétzúzása a Jeges-tenger vizein, megdermesztette a tengelyhatalmak ellenségeit, nemcsak az elért sikerekkel, hanem a támadások, a felkészültség és a harci szellem friss megáradásával! Nyoma sincs a lendületben és az elszántságban a fáradtságnak s tudják nagyon jól Londonban, Moszkvában és Washingtonban, hogy hátra van még a fekete leves... A nyári támadások komoly eredményei még ezután bontakoznak ki, mostmár feltartóztat-

FÉNYKÉPEZÉS AZ ÁGYÚCSÖVÖN ÁT

VORONEZS ELFOGLALÁSA!

A legnagyobb donmelléki iparvárost rohammal elfoglalták a szövetséges csapatok. Az utcákat is szétlőtt szovjet harci-kocsik borítják.

OLASZ ROHAM LÁNGSZÓRÓVAL A SZOVJET ELLEN

ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

hatatlanul s a szovjet-demokrata szövetség felkészülhet a legsúlyosabb új csapásokra.

A hét *kis hírei* pedig azt bizonyítják, hogy a sors és a végzet halad tovább kimért és elrendelt útján s a nagy események éppúgy az egyik oldalon maradnak, mint a jelentéktelenek a másikon... *London a vereség okait kutatja.* Nagy a veszekedés, tömérdek a panasz, éles a bírálat, de *Churchill* a helyén marad, mert nincs más. Az Afrikában megvert *Ritchie* tábornok új és fontos beosztást kap... Egy angol lap azt követeli, hogy nevezzék ki *Timosenkót* az angol-amerikai-szovjet hadak főparancsnokának, az egész világra kiterjedő ügykörrel... Néhány amerikai lap ugyanezt az állást követeli *Mac Arthur* tábornok számára. *Majszki* szovjet követ órákon át tanácskozott Churchillel és élesen követelte a 2. frontot. *Roosevelt* félmillió levelezőlapot kapott a szakszervezetek tagjaitól, hogy támogassa a 2. front ügyét. Amerikában egyébként *kémőrület* dühöng, s mindenki gyanus, aki él. Mint a futóláng terjedt szét a hír, hogy *Roosevelt* hydeparki villájának parkjában *ejtőernyősök* szállottak le... A rendőrség lezárt egy egész városnegyedet s máig is keresi a láthatatlan merénylő-osztagot... *Roosevelt* ünnepélyesen szerződést kötött az emigráns balkáni és cseh kormányokkal... *Roosevelt* megüzente az indusoknak, hogy haragszik rájuk, mert függetlenséget követelnek s felszólította *Lavalt*, hogy adja át neki az Alexandriában fogvatartott francia hadihajókat... *William Bullitt*, Roosevelt bizalmasa, Londonban tárgyal az angol admiralitás első lordjával *Alexander*-rel, aki még a munkáskormány idején elrendelte *Szingapur* erődítési munkálatainak leállítását... Alexander csak a *tenger felé* engedte meg az erődök kiépítését, mintha már akkor tudta volna, hogy a japánok a *szárazföld felől* veszik majd be Szingapurt... Ez a kiváló *„szakértő"* tárgyal a tengeri hadműveletekről William Bullittal, akinek *Horovitz* a becsületes családi neve. Bullitt—Horovitz, *Knox* amerikai tengerészetügyi miniszter legbensőbb tanácsadója. Knox viszont ujságkihordó volt ifjú éveiben s később laptulajdonos és jós lett, majd Roosevelt belső körének tagja és szakminiszter. Ezek a szakemberek tanácskoznak a jövendőről s bizonyára biztosítják az eddigi eredményeket, amely eddigelé *20 millió tonna angolszász hajótér elsülyesztéséből áll*...

Moszkva rendületlenül tagad, de már halkabban s a vörös sajtó biztató cikkei felfestik a jövő falára a végső győzelmet. Sztalin mindent a demokraták 2. frontjától vár. Churchill kizárólag Rooseveltben és Sztalinban reménykedik. Roosevelt Sztalin és Csangkaisek győzelmére fogad hangosan s csöndben azt reméli, hogy ő lesz a világégés egyetlen nyertese... *A tanácskozások szaka-*

MARSEILLE FŐHADNAGY AZ ÉDESANYJÁVAL

A tölgyfalombos Marseille főhadnagy 22 éves, 101 légi győzelmet aratott harcban, háromszor lelőtték a gépét s nem történt semmi baja. Az északafrikai hadszíntér első légi hőse, rövid szabadságát tölti Berlinben

BARRIKÁDOK VORONEZS KÜLVÁROSÁBAN

A viharos támadás kiszorította a vörösöket az előre elkészített állásokból s a városon túlra vetette. Az elkeseredett ellentámadások meghiúsultak.

datlanok, csakúgy, mint a vereségek. Az angolszász tőzsdéken nagy az idegesség és érezhető a hanyatlás. *Palesztinában* zuhannak a papírok a börzén s ahogy a hét híreiben olvassuk, *Szebasztopol* eleste után 30.000 zsidó vonult a *sirató falhoz,* érctrombiták síráma mellett megszaggatni ruhájukat. *Mi lehetett ott Vorosilovgrad eleste után?...* Egyéb kisebb jelentenivaló a bolsevikidemokrata-zsidó frontról nincs...

A szovjetfronton

gigantikus események fekete szárnya suhog Timosenko seregei fölött. Elesett Vorosilovgrád a 220.000 lakosú hatalmas iparváros és a szövetséges hadsereg gyorscsapatai széles vonalon elérték Rosztovtól keletre a Don alsó folyását. A Donecvidéket Sztalingráddal összekötő vasútvonal is kihullott a vörös hadsereg szállítási és utánpótlási forgalmából, s a Donec és a Don közötti hatalmas térségben nincs többé összefüggő szovjet arcvonal. A gyorskötelékek az ellenség hátába kerültek, amelyet elölről a tengelyhatalmak gyalogsága támad. Szétugrasztott erőcsoportok és bekerített hadosztályok próbálkoznak kétségbeesetten kelet felé menekülni. A folyami hidak előtt összetorlódott gép- és embertömegeket a német zuhanóbombázók szaggatják szét. A katonai rend felborult, a felvonulási lehetőség megszünt s a hadseregparancsnokságok nem tudnak többé érintkezni a szétszóródott vörös csapatokkal. A zuhogó eső és a felázott utak erősebben akadályozzák a menekülést, mint az üldöző hadműveleteket. A Don vonalán túl, dél és kelet felé a német légihaderő állandóan bombázza az összeköttetési vonalakat, a csapatösszevonásokat, az ipartelepeket és a katonai célpontokat *s megakadályoz minden tervszerű segítséget és ellenállást.* A német hadijelentések azért nem közölnek részleteket a nagy üldöző csatákról, mert Timosenko már csak az ellenféltől tudhatná meg, hogy hol állanak rendetlenül visszaözönlő seregrészei...

Voronezstől északra a vörösök állandóan megujítják támadásaikat és sikertelenül megpróbálják tehermentesíteni a Don széles vonalát. Ezekben a fellángolt harcokban 300 szovjet páncélos pusztult el s az ellentámadás felbomlasztotta vad menekülésbe a vörös csapatokat.

Oreltől keletre súlyos harcok fejlődtek ki, amelyekben a vörösök 450 páncélost vesztettek.

Rzsevtől délnyugatra befejeződött a június másodikán megindult nagy katlancsata, amelyben 40.000 hadifoglyot, 220 páncélost, 738 ágyút és 1660 géppuskát és gránátvetőt vesztett a vörös hadsereg. *A csatatereken valóságos hullahegyek keletkeztek az elesett szovjetkatonákból. A bekerítő harcokban sokszor mellig érő mocsaras lápok között folyt az elkeseredett küzdelem, amig véglegesen összetört a leggondosabban válogatott szovjet erőcsoportok ellenállóképessége.* A volchovi katlanban a tisztogatási műveletek során egy falusi bíró fogta el *Wlassow* altábornagyot a 2. szovjet rohamhadsereg főparancsnokát... *A Leningrád felszabadítására irányuló szovjetkisérlet véglegesen összeomlott. Az Ilmen-tó környékén sűrűsödött össze a legerősebb vörös támadás, ahol a szovjet tovább folytatja véres vereségekbe fulladó rohamait.*

Leningrád és *Orel* között a vörös hadsereg csak a délen lejátszódó nagy tragédiát próbálja feltartóztatni, eredménytelenül. A szövetséges csapatok súlyos harcok közepette 400 kilométeres utat tettek meg a Don alsó folyásáig s jelenleg már *Rosztov és Sztalingrád egyformán veszedelemben forog.* Az angol sajtó a Volga alsó folyását és *Asztrachánt* félti s nyiltan értekezik a kaukázusi térség váratlanul gyors elvesztésének lehetőségéről. A *Daily Herald* azt állítja, hogy a keleti arcvonalon a német légiösszeköttetés és általában a légierő *sokkal jobban van megszervezve,* mint az elmult ősz folyamán, s a *Times* nem hiába állapítja meg, hogy a németek felülmulják a doni csatákban eddigi rekordjaikat. *Az Ilmen-tó és a Fekete-tenger partvidéke között, 2200 kilométeres harci szakaszon hőskölténeybe illő haditetteket hajt végre mindennap a német légihaderő. Poti* kikötőjében, már közel a török határhoz, repülőbombával sülyesztettek el egy nehéz szovjetcirkálót. *Tuapse* és *Novoroszijszk* kikötőiben több hajót és a raktárakat lángragyujtották. *Rosztov fölött óriás tüzek lobognak.* A Don alsóvonalán egy napon 27 vonatot robbantottak fel, a harctereken pedig a zuhanóbombázók mindenütt beavatkoznak a földi harcokba s halálmegvető bátorsággal biztosítják a győzelmet. A német légihaderő zöme a keleti fronton küzd, amit a német hadvezetőség egy rendkívül érdekes összeállítása világosan bizonyít. *A szovjetfronton az utolsó 12 hónap alatt a német repülők 350.000 felszállást végeztek, a nyugati hadszintéren történt 55.000 és a Földközi-tenger terében végrehajtott 45.000 felszállással szemben...*

Szovjetoroszország vesztesége a csillagászati számokat közelíti meg. *A háború kezdete óta a vörösök több mint 5 millió hadifoglyot, 30.000 páncélos harckocsit, 40.000 ágyút és 25.000 repülőgépet vesztettek! Bármilyen nagy volt a világforradalom megvalósításához a felkészülés, ezek a számok mégis a végső összeroppanáshoz való közeledés elkerülhetetlen folyamatát bizonyítják.*

A keleti arcvonal teljes hosszában meglódult. *Murmanszk* körül csapás-csapás után éri a tengeri

PIHENŐ AZ ERŐS UTCAI HARC UTÁN

HORVÁT GYALOGSÁG MENETEL A DON FELÉ...

LŐSZER HULL AZ ÉGBŐL

A szovjetfronton, az ellenség soraiba mélyen beékelődött csapatoknak, a Ju 52-es gépek szállítják az utánpótlást, ejtőernyőkkel. Nehéz, komoly feladat ez; pontosan a bajtársakhoz juttatni a szükséges anyagot s nem az ellenséghez. A ledobott hatalmas tartály ejtőernyője már kinyílott a levegőben és néhány perc mulva, —

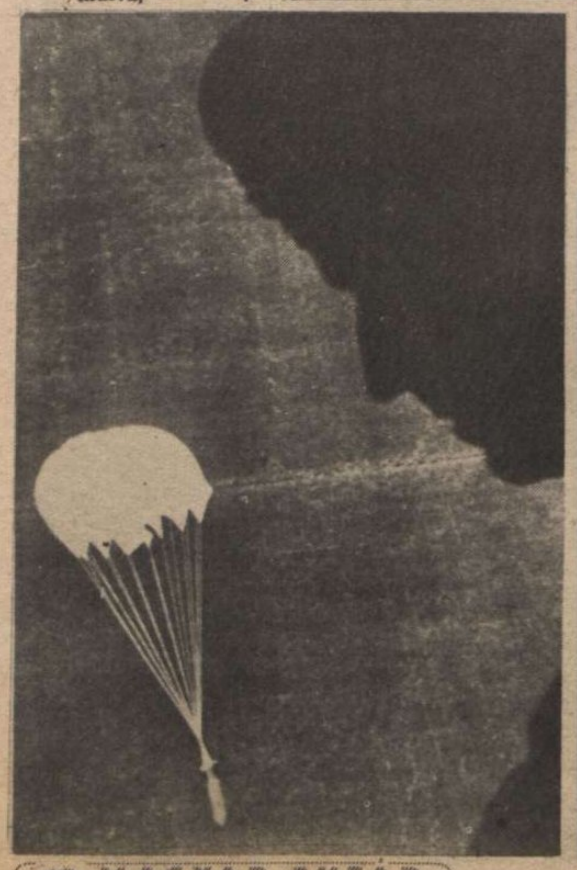

megérkezett rendeltetési helyére...

A NYUGATI TENGERPARTON

A német légierő nehéz bombái, amelyekkel a lakónegyedekre irányuló s katonai szempontokból indokolatlan angol támadásokat — megtorolják...

MANNERHEIM MARSALL A FRONTON

utánpótlást s pusztítja az angolszász segítséget. A *finnek* hősiesen küzdenek széles arcvonalukon s visszautasítanak minden nagyobb támadó kísérletet. A középső hadszintéren elhanyatlóban van a vörös támadások ereje s a déli hadszintéren a német, magyar, olasz és horvát seregek és csapatok az önkéntes légiókkal együtt Európa feltámadt erejével szétbomlasztják a vörös hadsereg-csoportokat.

A magyar hadsereg vitézül és bátran teljesíti kötelességét. Páncélos alakulataink részt vettek a Don-könyökben rekedt ellenség megsemmisítésében. A honvéd-légierő támogatja a földi hadműveleteket, amelyeknek során a magyar csapatok a Don keleti partjára vetették vissza a velük szemben álló vörös hadakat s 7000 foglyot ejtettek.

Felber Vilmos német haditudósító a doni harctérről a következőket jelentette a harcoló magyarokról:

„A támadás a honvédek vérében van. Úgy mennek neki, hogy az gyönyörűség. Ha az ember a magyar haderő bármely szakaszán és bármely csapattesténél van is, mindig megfigyelheti ugyanezt. Szinte vetélkednek egymással, ki éri el először az ellenséget, ki rohamozza meg először a kiserődöt, ki tör be elsőnek az ellenséges hadállásba. Ez a határtalan támadási szellem uralkodik valamennyin, a legmagasabb tábornoktól le egészen a legfiatalabb honvédig ...“

Ég a világ,

— de anglia csak Egyiptomban küzd a birodalmi létért, egyelőre az el alameini rövid frontszakaszon és a tengereken, ahol kereskedelmi hajóhada könyörtelen következetességgel zsugorodik össze. A *kattarai* mocsaras terület megakadályozza az egyiptomi harcok kifejlődését szélesebb arcvonalra s a közelkeleti brit hadsereg minden tartalékereje összegyülekezik a 40 kilométeres szűk kapuba, megakadályozni Egyiptom elfoglalását. *Indusok, ausztráliaiak, délafrikai és ujzélandi csapatok rohamozták a hét folyamán Rommel állásait, de a betörés seholsem sikerült, még ott sem, ahol a brit sereg számbeli fölénnyel támadott.* A német és az olasz zuhanó harci repülőgépek különösen nagy károkat okoznak s rengeteg angol gépjárművet pusztítanak el az arcvonal mögött. *A megismétlődő légi csatákban 163 angol repülőgép pusztult el a hét folyamán. Az arcvonal középső szakaszán megindított nagyobb szabású támadásban az angolok 1200 foglyot és több fontos magaslatot veszítettek el.* Anglia nyilvánvalóan rendkívül veszedelmesnek ítéli meg a helyzetet, mert elrendelte *Alexandria kiürítését*, a lakosság azonban nem hajlandó elhagyni a várost. *Kairóban fokozódik az izgalom.* a tüntető nép megtámadott egy angol katonai őrséget, amely letartóztatott egyiptomiakat kísért a börtönbe. *Több halott és sebesült áldozata van az összeütközésnek. Egyiptomban beállott az esős évszak! A Nilus-völgyében megindult az áradás s egyes angol katonai írók Rommel várakozását az időjárási viszonyokkal hozzák összeköttetésbe.* Az angol hajóhad már elhagyta Alexandriát és Port Szaid kikötőjét s csak a lefoglalt francia hadihajók vesztegelnek Alexandriában, *a súlyos diplomáciai kérdések elintézéséig ...*

A Földközi-tengeren olasz és német harci repülők megrongáltak egy angol cirkálót s Palesztina partjai előtt egy német tengeralattjáró egy nagyobb angol tartályhajót súlyesztett el.

Afrika nyugati partjainál egy erősen biztosított angol hajókaravánból német tengeralatjárók *6 hajót összesen 39.500 tonnát pusztítottak el, az Azori-szigetek* közelében pedig megtorpedózták a 14.433 tonnás *Avila Star* angol luxusgőzöst. Egy portugál hadihajó a szikratávíró segélykérésére a helyszínre sietett, de csak 110 hajótöröttet tudott már megmenteni. *A hajótöröttek között olyanok is voltak, akiket az Avila Star egy másik elsülyesztett angol hajó személyzetéből mentett meg ...* Az Atlanti-óceán amerikai partvidékén a német tengeralattjárók először *18 hajót, 116,000 tonnát, később 10 hajót, 68.500 tonnát sülyesztettek el.* Anglia déli partjain két angol rombolót s *Brixham* kikötőjében egy angol őrhajót bombáztak szét a német harcirepülők és súlyosan megrongáltak egy nagy szállítóhajót is. *Középangliában* és a délangliai partvidéken hadifontosságú célpontokat, ipartelepeket és kikötői berendezéseket bombáztak a német repülők s *Leamington* repülőgyárát romokba döntötték.

A tengelyhatalmak hadászatilag összefüggő világfrontjain a kezdeményezés mindenütt a szövetséges nacionalista államok seregeinek kezében van s egyetlen hely sincs, ahol a demokráciák vagy a szovjet előnyösebb helyzetéről lehetne beszámolni. Keletázsiában Japán harminchétszer akkora területet foglalt el, mint amekkora az anyaország, 100,400.000 lakossal. Ennek az óriás területnek megszállásán és az új ázsiai rendbe való beszervezésén túl Japán véglegesen elvágta a tengerparttól Csangkaisek birodalmát s előkészítette katonai lehetőségeit Kina területén úgy az általános támadásra, mint az utánpótlás nélkül maradt kinai hadsereg kisebb erőt igénylő elszigetelésére. Az angolszászok hatalmi helyzete kétségtelenül megromlott a Közelkeleten, Indiában és a semleges európai országokban is. *A francia-amerikai feszültség* egyre jobban érezhető, az angolszász tekintély széthullóban van s erősödik mindenütt a függetlenségi gondolat. *Európa szabadságát és jövendőjét a tengelyhatalmak fegyverei védik és biztosítják s ezeknek a fegyvereknek győzelmében még a borúlátó értelmes ember sem kételkedhetik!*

A TALÁLÉKONY ÖRMESTER
Sajátkészítményű sapka a szúnyogroham ellen. Csak a pipának maradt nyílás rajta ...

ELŐNYOMULÁS A SŰRŰ ERDŐSÉGBEN.
az ellenség sarkában. Az előtérben álló fa törzsét granát szakította le ...

ZUHANÓBOMBÁZÓK TÁMADÁSA UTÁN
A La-Manche csatornában kigyullad az angol szállítóhajó ...

HATÁSOS FIGYELMEZTETÉS
Oroszországban rendkívül fontos az utak karbantartása. A német ak felvonulásának útján díszlik ez az elmés figyelmeztető tábla: „Fontos ánpótlási út. Olyan szeretettel kezeld, mint a katonamenyasszonyt!“

KOZÁKOK A VÖRÖSÖK ELLEN!

Felszabadult kozák területekről sokan jelentkeznek önkéntes szolgálatra a bolsevizmus elleni küzdelemre. Képünkön a kiképzett kozák katonák első kimenőjükön tisztelegnek német bajtársaiknak ...

Kozák őr a század szállása előtt

Az egyik kozákszázad parancsnokát hadnaggyá léptetik elő. Kemény legénynek látszik ...

1848 RÉGI MAGYAR VILÁG

Ha mi, magyarok, az első világháború végefelé nem budapesti zsidó lapokat, hanem egy kis történelmet, — például *1848 igazi napi krónikáját* olvasgattuk volna, a nagy összeomlásban kevesebb meglepetés ér s tán még elejét is vehettük volna tömérdek keserűségnek. De pillanatokra éltünk, politikai látóhatárunk az egyik hétnél kezdődött és végződött a jövő hét sejtésénél... Az ilyen szemléletet még a magánember is sokszor megsínyli, történelmi nemzetnek pedig valósággal sírját áshatja.

Hogy az 1848-as májusi napokra térjünk, mindenekelőtt a *zsidóság* kérdését tegyük félre, mely az első hetekben rikítóan fellángolt s hatása alatt a zsidó nép messze félrevonult a napok viharaiból. *Hamarosan másfelé dörgött az ég.* A zsidó megrázkódtatásnak érdekes hatása volt az *aradi zsidókra, kik majdnem, hogy vallást változtattak hamarjában.* Eltörölték a szombatot, — ahogy a sajtó beszámol a nagyesetről, — s helyette vasárnap lett az ünnepük. *Eltörölték a kóser ételeket, megszüntették a félünnepeket, az istentiszteletüket fedetlen fővel és nem zsidó nyelven hallgatták, csak a Tízparancsolatot ismerték el vallási elvnek és eltörölték a körülmetéltetést.* A nagy zsidó forradalmat azonban rövidesen elsodorta az elkövetkezett viharos idő.

Hatalmas viharfelhő gomolygott a déli határon. Nagykikinda, Óbecse, Ujvidék fellázított korabeli csetnikjei hatalmas vérfürdőt és gyujtogatást rendeztek. Ott

bizony osztogatták maguk között a földeket, s az akkor túlnyomó magyarságot és a németeket irtották. A rabokat kiszabadították és lángban állt az egész alvidék. Nagykikindán a kiegyenesített kaszássereg a városba szorított 72 magyar huszárt, ezek közt sok volt a sebesült, de egy se maradt ott. Kivágták magukat karddal s a küzdelemben harminc csetnik maradt a főtéren. Kiss ezredes vezetésével katonaság és tüzérség vonult fel ellenük, nyolc ágyúval s ezek első sortüzére a támadók letették a fegyvert. Százötven főcinkost fogtak össze, s ezek kétharmada oroszországi emissionárius (küldött) volt...

Ezt az alvidéki lázadást egy *Berkics* nevű nyugalmazott kapitány vezette, ki az ujvidéki piacon, egy állítólag a bécsi udvartól származó levelet olvasott fel, «mely felszólítja az ujvidéki illéreket, hogy *István nádort és a magyar miniszteriumot ne ismerjék el*»... Az ujvidéki *magyarok és németek* futárokat küldtek Pestre, hogy kormánykiküldöttet kérjenek, «aki ne féljen Jellasics statáriumától, mert a *pétervaradi Don Miguel magyar ezred őrködik felettük*, s különben is a pétervaradi parancsnok *Hrabovszky* csak a magyar kormány intését várja, hogy *az egész machinációt tönkre silányítsa*»...

«Északon, Vágújhelyen és a környékén proklamáció kering, melynek veleje, az oroszhoz való csatlakozás minden áron...»

Minden évszázados mesétől eltérően meg kell állapítani, hogy ebben az időben a bécsi udvar nem élt az egymás ellen úsztott nemzetiségek fellázításának eszközével. *A magyarság nem tudta, hogy mennyi ellensége van köröskörül, mely most mind a mi bőrünkre politizált, majdnem minden esetben a monarchikus gondolat ellen. S bármi szokatlan is magyar fülnek, a napok krónikájából az is megállapítható, hogy a bécsi udvar politikailag korrekt volt: legalább is a lázadások kezdetén...*

A csehek például, határozottan el akartak szakadni a monarchiától s teljesen zárt különállásra törekedtek. Az új bécsi alkotmánynak megfelelően, követválasztásra került volna sor náluk is, de «a csehek nem választanak követet, a németek, kik Csehországban laknak, igen. *Csehország elszakadni készül,* Szilézia és Morva nem. A cseh égeri kerület el akar vállni e cseh törekvéstől. A jägerndorfi és troppaui hercegségek rendjei Morvához akarnak csatlakozni...»

«Turóc, Árva és Trencsén megyébe cseh küldöttek érkeztek, Prágából jöttek s az itteni lakosságot Csehországhoz való csatlakozásra beszélik rá...»

«Mosonyban egy szerb lázítót fogtak el, ki a falukat járta be s pénzt is osztogatott a népek közt...» A szláv tenger morajlott Magyarország körül...

Ebben, a még távolban felgomolygó, *nemzetiségi viharban* megint a magyar falu adja a derűs regényességet.

A győrmegyei *zavardiak* úgy értelmezték a szabadságot, hogy az urasági erdőkben elkezdtek fát vágni, s a jószágot urasági legelőkre hajtották. Az alispán kiment közéjük és szép szóval lecsendesítette őket. Ellenben a szomszéd *Szentiván* falu annál rosszabb néven vette a kilengést, s hajlandónak mutatkozott, hogy fegyverrel menne a zavardiak nyakára, ha volna fegyvere. De nincs. Mert ámbár nekik is van bajuk a földesúrral, azért inkább perre mentek, *s döntse el az igazságot a bíróság...*

Hasonló regényes dolog, hogy *Komáromban* sehogyse akart felállítódni a nemzetőrség, mert az előírt új egyenruhákon nem volt arany-zsinór.

A *vasmegyei* parasztság több helységben nem akar nemzetőrösködni, mert nem megy a fejébe, hogy *mért nem a nemes urak állítanak katonát, amikor szerintük a szabadság csak november elsején kezdődik...*

Lelkiismeretlen bujtogatás nyoma látszik a pozsonymegyei *Szent János* község esetében, ahol híre ment, «miután a helységek a legközelebb adott jótéteményekért a császárnál nem hálálkodtak, őfelsége minden falvakat leromboltatja és kiirtatja. A hódolás elmulasztásáért a jegyzőt és falusi tanácsot okolták, s kaszára kapva elöljáróságukat kikergették a határból...» *Erdélyből a legkisebb zavar híre sem érkezett: csak egy erősen székely ízű, szokatlan formájú lázadásé.* «A második székely gyalogezred 3-ik százada parancsot kapott, hogy biztosító kisérete legyen egy 1600 fegyverből álló szállítmánynak, melyet Brassóból Szebenen és Szászsebesen át kellett volna továbbítani. A székelyek kisérték a fegyvert, *de csak Uzonig! «Ott megálltak, s nem engedték tovább kivinni a fegyvert a székely határokon túlra...» Nagy vizsgálat lett ebből, még a brigadéros is kiszállt, de a székelyek nem engedtek s a fegyverek Uzonnál ott is maradtak...*

Az ország közepén, Pest fővárosban jogról és törvényekről álmodott a magyar. Nagy vita volt Béccsel, hogy a monarchia államadóssága terheli-e a magyarokat vagy sem. *Deák Ferenc* vezette a vitát s közjogi érvét, mellyel megakasztotta a bécsi ellenvetést, széltében emlegették:

«Magyarországnak Ausztria adósságához semmi köze. Magyarország nem az ausztriai birodalom egy része. A *pragmatica sanctio* szerint az is megeshetik, hogy Magyarország tényleges suverén kormányzója egészen más legyen, mint Ausztriáé. Például, ha a magyar királynak és osztrák császárnak kiskorú örököse maradt. *Helyette Ausztriában a legközelebbi királyi herceg,* Magyarországon pedig a nádor uralkodik...»

Ez vitán felül álló közjogi érv, azonban az államadósság, Ausztria nyakában hagyva, *megnöveli minden bécsi polgár adóját,* ez mindenkinek a zsebére megy, s *a bécsiek tenyere kezd összeszorulni a magyarok ellen...*

A jogászi álmodás mellett a fővárosi magyar még jól fizetett hivatalokról is álmodott: *«Eddig a miniszteriumokba 1642 folyamodvány érkezett olyan, melyekben mind hivatalt kérnek, de egy se mondja meg miféle...»*

A mindenfelé lappangó *orosz rémhírekkel* szemben a «bécsi hadügyminisztérium alaptalannak nyilvánítja azt a hírt, *hogy a krakkói katonai hatóság, bizonyos körülmények között orosz segítséget kérni fel van jogosítva. Sőt, utasítva van, hogy az orosz vezér minden segélyajánlatát azonnal utasítsa vissza...»*

«Fiume úfiong! A nemzeti lobogó iránt meleg rokonszenv uralkodik. Május elején érkezett egy ide visszavonult, *600 főből álló magyar határőr csapat,* fegyverek és lovak nélkül. Öt ember esett el közülök, köztük egy főhadnagy. *Az olaszok mindenütt biztosították útjokat...»*

Olasz Lombardiában meleg napok voltak. A szabadsághirekre 16 ezer olasz származású közlegény hagyta el a zászlót, ezek ellen valóságos csaták folytak, kétszáz halott és négyszáz sebesülttel.

Az igazi veszély azonban nem ott, hanem sokkal közelebb volt. Jellasics körül. Történelmi ismereteinket azonban itt is egy kissé helyesbíteni kell. *Jellasics magyarellenes beállítottságú határőr ezredes volt,* s még azt is meg lehet magyarázni, hogy a Bécsben nagy befolyású *Kolovrat* grófi pártfogásával; miért nevezték ki *Horvát, Slavon és Dalmát bánnak és az egész határőrvidék főparancsnokának.* Az a bécsi arisztokrácia, melynek Horvátországban nagy birtokai voltak (s Magyarországon is) *a horvát jobbágyfelszabadítással birtoka értékének javát elvesztette volna,* s ezért megbízható kézben szerette volna tudni a főhatalmat, Horvátországban és Magyarországon egyaránt...

Báró Wesselényi Miklós kondította félre Pesten a harangot Jellasics ellen egy vacsora-szónoklatban, melyet a kolozsvári küldöttek körében tartott:

«A Bácskában, Bánátban véres jelenetek merültek fel, Nagykikindát halomra lőtte már a fegyveres erő. A szerbek hazánkban, Magyarhonban fekvő több helyeken Kara Gyorgyevicsot kiáltották királynak. Jellasics horvát bán kijelentette, hogy ő az ellenforradalomnak, vagyis a dolgok régi lábra való visszaállításának áll élére. Nem Bécsből utasítva ugyan, hanem oda tartozó hűség következtében. Amit a király tett a magyaroknak, az tőle kicsikartatott. Ő 100.000-en felül intésre váró határőreivel megmenti császárját ezen kényszerült állapotból s visszaállítja régi hatalmát. Tehát fegyverbe...»

Lehetséges, hogy hibás beszéd volt Wesselényi Miklósé. Egy Karagyorgyevicsféle királyválasztás sehogy sem állítható be bécsi udvari érdeknek, s Jellasics végre is csak újsütetű méltóságnak számított. A határőrvidék, sőt Horvátország is Magyarország része, a helytartó alkirály pedig István nádor, az uralkodóház családtagja.

A lapok némelyike fel is hördül erre a beállításra:

«Egy csepp hidegvért az Istenért! Ha mi mindig rohanunk, rohanunk a törvényhozásban, rohanunk a végrehajtásban, rohanunk a gondolkodásban, cselekvésben, szeretetben, gyűlöletben, bizalomban, gyanakvásban, magasztalásban, gyalázásban, bátorságban, félelemben, úgy sohase leszünk érett nép és méltó széles szabadságra», írja *Széchenyi* lapja. *«Ragadjunk fegyvert, de merre induljunk? Hány felé nincs ellenség? Kivívhatunk-e mindent, hogy győzelmesen megvívjunk mindennel?...»*

S hozzá ez a Jellasics-féle ügy nagyon sok szóbeszéd eredménye volt. Könnyen lehet, hogy kijelentései valódiak voltak, de már a *kiáltványában;* amit *«népeihez»* intézett, már másképpen szólott, ami viszont annyira bántotta *a bécsi udvart,* hogy nagyon hamar dezavuálták is. Jellasics jó horvát volt, éppen úgy akarta a horvát függetlenséget, mint Kossuth a magyart, s neki meg *a mi közjogunk volt az akadálya,* mert Horvátország Magyarország integráns része volt akkor. Kiáltványának ránkvonatkozó része:

«Feladatunk, ősi szövetségünket a magyar koronával szem előtt tartva oda munkálni, hogy mialatt egyelőre Magyarországon fennálló új kormányzás iránt minden tekintetet megteszünk, *köztünk s a magyar korona közti viszonyok új alapokra fektettessenek a szabadság, önállóság és egyenlőség szellemében.»*

Vagyis, egyszerű szóval, Horvátország független...

Ezt mindenfelé másképp értelmezték. A magyar miniszterium rendeleteit a zágrábi katonai hatóságok felbontatlanul küldték vissza...

Jellasics, dr. Gajt kinevezte királyi tanácsosnak. Minthogy erre joga nem volt, a bécsi udvar napok alatt a kinevezést hatálytalanította. Ez az úr azonban *a bécsi Kolovrat-arisztokrácia embere volt,* s szereplésével élénken elárulta, hogy mi fáj Bécs előkelőinek. Gaj a zágrábi Dvoranában (gyűléshely) így beszélt:

«A dinasztia nevében ellenforradalomra hívom fel Horvátország polgárait, kijelentvén, hogy Bécsben számos nagy urak, excelenciások és méltóságosok járultak hozzám, könyörögvén, hogy *minthogy magyar birtokaik miatt koldussá lettek, csak én menthetem meg őket. Az árvai, liptói, trencséni tótok csak alkalomra várnak, hogy a magyarok ellen felkelhessenek. Ki kell már ezeket az ázsiai arisztokratákat az országból hajtani, mert ameddig ezek fognak rajtunk zsarnokoskodni, szabadok nem leszünk.»*

Ez is egy kissé *frakkos forradalmár* beszéd volt. S május 7-én következett rá a zuhany:

«Jellasics bán, őfelsége által oda utasíttatott, hogy a királyi helytartónak (ez István főherceg nádor) s a magyar felelős minisztériumnak, melyre az 1848. évi III. t.-c. által Magyarország és a hozzá kapcsolt részek törvényes kormányzása bízva van, rendeleteit a kormányzás minden ágában teljesítse, s ezen királyi akarat teljesítésére hivatalos hatáskörében minden tekintetben őrködjék.»

Ugyanezen nap «Királyi rendelet tudatja *Mészáros* ezredessel, hadügyminiszterré lett kinevezését s rendeli, hogy alezredesének azonnal adja át ezredét *s miniszteri állomását foglalja el...»*

Ugyanezen nap: *«A Magyar katonai parancsnokságok minden kiadandó parancsot a magyar minisztérium útján veendik, s ide intézendők minden hivatalos jelentések. Ez a rendelet a katonai végvidékekre is kiterjed...»*

Ez után jött a téves hír, hogy *Jellasics lemondott.* S az az igazibb, hogy: *«A monarchiától válni készülő szerb párt ellen a nép, mely Magyarországhoz ragaszkodik, ellenforradalomba emelkedett fel. A határőrök megtagadták a tüzelést.»*

A magyarság és az udvar közt a második forduló is lezajlott, csakhogy *más népi erők forrongtak itt a két főtényező körül; melyek csak 1919-ben érték el rövidületű céljukat...*

Megdöbbentő és kísérteties 1848—49 és 1918—19 történetének hasonlatossága a pánszláv kérdésben! A közbeeső 70 esztendő alatt, a magyarság sok kísértő, lappangó veszedelemről megfeledkezett...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

ISMÉTLŐDIK A TÖRTÉNELEM...

A zsidók második kivonulása Egyiptomból. Most sem felejtik ott az aranyat s ezüstöt és a futásban megelőzik az angolokat egy — orrhosszal...

MOSZKVÁBAN TÜNŐDNEK:

— Azt mondja Churchill, hogy tartsunk ki, dehát, nem lehet a végtelenségig szaladni!...

NYÁRI SZABADSÁGOLÁSOK

Aladár: *Ma mindenki fürdik, uram, csak én maradtam itt kesztyűben, beszedni a jövedelmet...*

SZAPPANBUBORÉK A KIS SZTALINKÁNAK...

A SZFINX TITKA

Churchill: *Nem árulná el nekem kérem szépen, hogy mi a csuda történik itt Egyiptomban?...*

APÁK ÉS FIÚK

Öreg Bernát: *Hát a kis Aladár játszótársad hol van?...*

Ifjú Bernát: *Elküldtem egy «Magyar Futár»-ért...*

A STRATÉGIAI HELYZET EGYIPTOMBAN...

SZOVJET HADIJELENTÉS:

«Keményen az ellenség sarkában vagyunk.»

NEW-YORK ELŐTT...

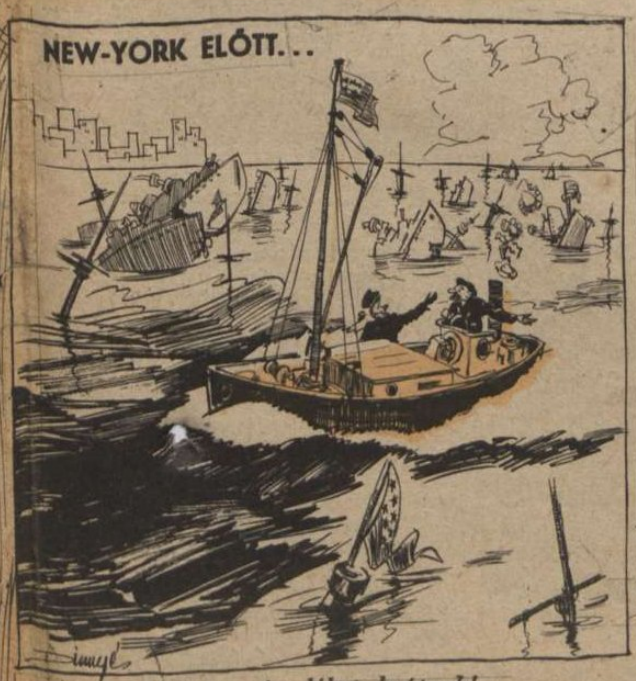

— Kapitány úr, léket kaptunk!
— Nincs semmi baj! Itt már nem is lehet elsüllyedni...

ŐRSÉGVÁLTÁS KANADÁBAN

MAGYAR ÉLET...